

har anført den, tør ansee for correct — nemlig den Bemærkning fra Justitsministerens Side, at Forslagsstillerne havde bygget paa bar Grund. Efter de fra det ærede Medlem fremkomne Uttringer med Hensyn til dette Punkt vil jeg sige, at jeg maaffee ikke, hvis jeg havde været Justitsminister, vilde have brugt dette Udtryk, at Forslagsstillerne havde bygget paa bar Grund, men jeg vilde uden Betænkelse have gjort gjældende, at man ikke havde været i Besiddelse af det Materiale, der var fornødent for at udarbejde et Lovforslag, der kunde være udførligt. Den af Forslagsstillerne, jeg har for Die, bemærkede, at man havde havt Monrads Lovforslag for sig, at man havde havt for sig de Erfaringer, der ere blevne indvundne gennem de mange til forskjellige Tider meddelte Bevillinger, der paa en saa høist forskjellig Maade haade med Hensyn til deres Motivering og med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem Capitalerne skulde tilfalde osv. osv., vare blevne afgjorte saaledes, at de har et stærkt Bidnesbyrd om de værlende Anskuelser og om en uafbrudt Vilkaarlighed. Og, sagde det ærede Medlem, det er dette Materiale, vi have kunnet faae, et Materiale, som kun kan tjene os til at lære, hvorledes man ikke skal affatte et Lovforslag, men som ikke kan tjene til at lære os at udarbejde et godt Forslag. Videre kom den ærede Forslagsstiller, som havde Ordet, ikke. Men jeg vil sige: der er et andet Materiale, som behøves, og som alene kan være tilstrækkeligt til derpaa at udarbejde et heldigt Lovforslag, og behøver jeg at hente Bidnesbyrd nogetsteds fra, vil jeg hente det fra Noget, som den ærede Forslagsstiller ikke tog Hensyn til, jeg vil hente det fra, hvad Udvalget har yttret i sin Betænkning. Man seer af Udvalgets Betænkning, at det har henvendt sig til Justitsministeren for at komme i Besiddelse af de forskjellige Crectionsbreve for Lehn, Stamhus og Fideicommissgodser, men af Grunde, hvis Betydning Udvalget har erkjendt, og som jeg ogsaa meget godt kan erkjende, har det ikke kunnet komme i Besiddelse af dem. Udvalget indskrænkede sig da til hos Justitsministeren at erholde Dplysninger om de Bestemmelser, Crectionsbrevene indeholde i Henseende til

Fæstegods under visse Eventualiteter, i Henseende til Overgang til andre Stiftelser, og hvad dermed staaer i Forbindelse, og over disse Dplysninger har Udvalget kunnet disponere; men det, som egentlig er det Væsentlige, det er, at Udvalget har erkjendt, at naar man var i Besiddelse af Crectionsbrevene, var man i Besiddelse af Noget, der ikke godt kunde undværes for at forme et Lovforslag. Der er altsaa her langt Mere end den ærede Forslagsstiller vilde erkjende, idet han bemærkede, at der kun var Saadant, som kunde vise, hvordan man ikke skulde udarbejde Lovforslaget. Af disse Crectionsbreve er der jo Exemplarer, der ligge hos Justitsministeren, og Regjeringen har saaledes et Materiale, hvorved den er istand til under Hensyn til Alt at udarbejde et Lovforslag, som maa ansees for heldigt. Men ikke nok med Crectionsbrevene, som saaledes kun Regjeringen har til sin frie, omfattende Raadighed, een Ting maa man ikke glemme, det er, at der i det Hele under Anvendelsen af disse Crectionsbreves Bestemmelser, under Beslutninger, der tildeels have været tagne af Kongen som Lehnsherre, har udviklet sig en mere eller mindre fast Praxis, der kommer til at staae belysende overfor alle disse Lehn- og Stamhusforhold; ogsaa den skal man kjende og kjende nøie for at kunne komme frem med et Lovforslag, der er istand til at fyldestgjøre, uden at lede paa Afveje. Man vilde være ilde tjent med, hvis man bagefter med Hensyn til en Lov, hvor det gjælder om en Grundlovsparagrafs Opfyldelse, skulde være nødsaget til at træde til, fordi saadanne Forhold vare ladte uberørte i Loven. Altsaa, dette er for mig en Hovedbetragtning, hvorfor det er af Bigtighed at lade Regjeringen komme til at tage Sagen i sin Haand. — Nu bemærkede den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holfstein), at Forslaget er kommet frem, fordi det indeholdt en Begjæring, og, som han udtrykte sig, en Attraa om at denne Løsteparagraph maatte blive opfyldt; men jeg maa rette det Spørgsmaal til ærede Medlemmer: Troer De, at denne Begjæring, denne Attraa bliver udtalt varmere, fordi vi igjen behandle Sagen efter Forløbet af de Maaneder, som ligge imellem?